



แผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต

กระทรวงอุตสาหกรรม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2560

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต

กระทรวงอุตสาหกรรม

ธันวาคม 2557

แผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต
กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2560

คำนำ

การทุจริตเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทยมาเป็นเวลานาน และฉุดรั้งความเจริญก้าวหน้าการพัฒนาศักยภาพ ชิดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งในปัจจุบัน ได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความเสียหายในวงกว้าง โดยส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคม ระบบการเมืองการปกครองและการบริหารราชการเป็นอย่างมาก การแก้ปัญหาการทุจริตจึงเป็นสิ่งสำคัญที่หน่วยงานในภาครัฐ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้อย่างทัดเทียม ที่จะต้องประสานความร่วมมือทั้งภาคเอกชนและภาคประชาสังคมร่วมกันพัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ และการพัฒนาคนควบคู่ไปพร้อมๆ กัน โดยการปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบ มีวินัยตลอดจนค่านิยมอื่นๆ ที่ถูกต้อง รวมทั้งเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิตที่สมควรและมีคุณค่า เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวบรรลุผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.) กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการในเรื่องข้างต้น ในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2560 เพื่อเป็นแนวทางให้ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของแต่ละส่วนราชการ สร้างความโปร่งใสในวงราชการตามมิติด้านคุณภาพการให้บริการ เป็นการพัฒนาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีความรู้ เสริมสร้างกระบวนการทัศน์ และคุณลักษณะของข้าราชการยุคใหม่และเสริมสร้างให้ข้าราชการตระหนักถึงคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตลอดจนสนับสนุนให้ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีเอกภาพ มีความโปร่งใส และมีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเป็นธรรม

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต

กระทรวงอุตสาหกรรม

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
ส่วนที่ 1 ความเป็นมา หลักการและเหตุผล ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556 – 2560)	1
1. ความเป็นมา	1
2. หลักการและเหตุผล	2
3. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556-2560)	4
ส่วนที่ 2 แผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2560	14
1. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม	14
2. วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์หลัก ประเด็นยุทธศาสตร์ และแผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2560	15
3. ตัวอย่างโครงการ/กิจกรรม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2560	29

ส่วนที่ 1 ความเป็นมา หลักการและเหตุผล ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556 – 2560)

1. ความเป็นมา

ปัจจุบันสถานการณ์ทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาสำคัญที่สังคมไทยไม่อาจมองข้ามได้ เพราะส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อเสถียรภาพทางการเมือง การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ จะเห็นได้จากผลการจัดอันดับดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index – CPI) ของ องค์กรความโปร่งใสสากล (Transparency International – TI) โดยปี 2557 ประเทศไทยได้คะแนน 38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 85 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ 12 จาก 28 ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (จากการจัดอันดับในปี 2555 และ 2556 ประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 88 และ 102 ของโลกตามลำดับ) ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นมาช้านานจนฝังรากลึก และพบเกือบทุกกลุ่มอาชีพในสังคมไทย สถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชัน ในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "ระบบราชการและหน่วยงานภาครัฐ" และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่ใช้ช่องว่างจากกฎระเบียบ ระบบอุปถัมภ์เข้มข้นแข่งกว่าระบบคุณธรรม ระบบการลงโทษผู้กระทำผิดไม่ศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนผลกระทบต่อความมั่นคง ของประเทศ ซึ่งการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันไม่สามารถกระทำได้โดยการบังคับใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียว หากแต่ควรเป็นการเสริมสร้างค่านิยม และกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันโดยภาพรวม จำเป็นที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง

คณะรักษาความสงบแห่งชาติมีคำสั่งที่ 69/2557 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2557 เรื่องมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบได้กำหนด มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ โดยให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐ กำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ประพฤติมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบเฝ้าระวัง เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือพบเหตุอันควรสงสัยว่าข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการหรือมีส่วนร่วมกับการทุจริต ประพฤติมิชอบ ทั้งในฐานะตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ประกอบกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารงานบุคคล โดยให้บังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง และมาตรการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

2. หลักการและเหตุผล

การทุจริต คือ การใช้อำนาจหรืออิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่ที่ตนเองมีอยู่เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเอง ญาติพี่น้อง และพวกพ้อง การทุจริตจึงเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีความสลับซับซ้อน ซึ่งในการแก้ไขปัญหการทุจริตในสังคมไทย องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) มีความเห็นว่า จำเป็นต้องดำเนินการเป็นกรณีพิเศษ กล่าวคือ ต้องมีการออกแบบมาตรการแก้ไขปัญหการทุจริตเป็นการเฉพาะประเทศ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ปัญหาอย่างรอบด้าน ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการทุจริต ลักษณะความเสี่ยงหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงต้องพิจารณาปัญหาบนพื้นฐานของความเป็นจริง และความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับองค์กรหรือโครงสร้างสถาบันของชาติที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ที่อาจจะถูกกระทบจากการดำเนินมาตรการดังกล่าวด้วย โดยในประเทศไทยนั้นการทุจริตมีอยู่ในทุกระดับ ตั้งแต่การเมืองในระดับประเทศ ระดับท้องถิ่น ระดับข้าราชการทั้งฝ่ายพลเรือน ทหาร และตำรวจ ตลอดจนการทุจริตในภาคเอกชน ซึ่งเข้ามาร่วมงานกับภาครัฐ จากยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ 1 (พ.ศ. 2551-2555) จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) พบว่า การทุจริตสามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1) การทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ 2) การทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง 3) การทุจริตในการสัมปทาน 4) การทุจริตโดยการทำลายระบบตรวจสอบอำนาจรัฐ และ 5) การทุจริตเชิงนโยบาย

โดยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยพยายามที่จะพัฒนา ปรับปรุงและเสริมสร้างกลไก/มาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่ว่าจะเป็นการให้สัตยาบันในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. 2546 การจัดทำยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ 1 (พ.ศ. 2551-2555) การจัดทำมาตรการทั้งในระดับชาติ และระดับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริต การขยายเครือข่าย เพื่อป้องกันและเฝ้าระวังการทุจริตและการดำเนินงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายจากภาคส่วนที่หลากหลาย และพื้นที่ดำเนินการกระจายไปในทุกภูมิภาคของประเทศ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์การทุจริตในประเทศไทยกลับมีแนวโน้มที่รุนแรงมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากดัชนีภาพลักษณ์การทุจริตคอร์รัปชันในช่วง 1 ทศวรรษ ที่ผ่านมา ที่ค่าคะแนนของประเทศไทยทรงตัวอยู่ในระดับต่ำกว่าครึ่งมาโดยตลอด รวมถึงสถิติเรื่องร้องเรียนที่มีมายังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ชี้ให้เห็นว่า การทุจริตมีความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบในหลายกลุ่ม เป็นเครือข่ายที่มีความสลับซับซ้อน มีการกระจายตัวไปสู่ภูมิภาค รวมทั้งยังมีความเชื่อมโยงกันในระดับเครือข่าย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริต พบว่า ปัจจัยภายใน ได้แก่การขาดประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะใน

หน่วยงานภาครัฐและภาคการเมือง ซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่มีความอ่อนไหวและเสี่ยงต่อการเกิดการทุจริตเป็นอย่างมาก พบว่า ภาคการเมืองถือเป็นผู้ผูกขาดอำนาจในการบังคับใช้นโยบาย ขาดความจริงใจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทำให้ที่ผ่านมานโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่ได้ถูกดำเนินการอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐรวมถึงองค์กรตามรัฐธรรมนูญพบว่า ยังประสบปัญหาการทำงานที่ขาดการบูรณาการ เนื่องจากปัจจัยในด้านกรอบของกฎหมายและข้อบังคับของแต่ละหน่วยงาน รวมถึงการขาดกลไกการติดตามและตรวจสอบการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ ส่วนปัจจัยภายนอกเห็นว่า การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ผ่านมา ยังคงมีประชาชนจำนวนมากไม่มีโอกาสรับรู้และมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แม้ว่าในปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่จะมีความตื่นตัวในเรื่องของการทุจริต แต่โอกาสที่ประชาชนจะได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐยังคงถูกจำกัด ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึงการขับเคลื่อนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขาดความต่อเนื่องและล่าช้าด้วยเหตุผลข้างต้น ทุกภาคส่วนในสังคมต้องให้ความตระหนักต่อปัญหาการทุจริตที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติรวมถึงการเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงนำมาสู่การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556-2560) ได้มีการทบทวนงานวิจัยและงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผลการประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2551-2555) สำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556-2560) โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้มีแนวทางในการขับเคลื่อนกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน อีกทั้งคำนึงถึงหลักการพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย 1) ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข 2) สอดคล้องกับแนวทางในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและต้องสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่นำมาสู่การทุจริตในประเทศไทย 3) เน้นการบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญ 7 องค์กร สำนักงาน ป.ป.ท. รวมถึงเครือข่ายภาคประชาสังคม และ 4) การสร้างค่านิยมวัฒนธรรมสุจริตให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืน ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักต่อวัฒนธรรม ซื่อสัตย์สุจริต

เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ ดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2560 ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556-2560) ทั้งนี้เพื่อให้ส่วนราชการระดับกรมในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ใช้เป็นแนวทางในการใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของแต่ละส่วนราชการ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและบูรณาการในด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองกับนโยบายรัฐบาล

3. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556 – 2560)

สำนักงาน ป.ป.ช.ได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556 – 2560) ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการพื้นฐาน 4 ประการ ประกอบด้วย

ประการที่หนึ่ง ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ประการที่สอง ยุทธศาสตร์ต้องสอดคล้องกับแนวทางในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและต้องสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่นำมาสู่การทุจริตในประเทศไทย

ประการที่สาม เน้นการบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญทั้ง 7 องค์กร สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมถึงเครือข่ายภาคประชาชน

ประการที่สี่ ยุทธศาสตร์ต้องมีส่วนในการสร้างค่านิยม วัฒนธรรมสุจริต ให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืน ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักต่อวัฒนธรรมซื่อสัตย์ สุจริต

โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ดังนี้

วิสัยทัศน์ : “สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และร่วมป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นที่ยอมรับในระดับสากล”

- พันธกิจ :**
- 1) สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต รวมถึงปรับเปลี่ยนฐานความคิดเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของประเทศให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยเฉพาะกลุ่มนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 - 2) พัฒนาความร่วมมือระบบการประสานงานและบูรณาการการทำงานระหว่างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับทุกภาคส่วน และปรับปรุงกฎหมาย เพื่อลดอุปสรรคในการบูรณาการและการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งภายในและระหว่างประเทศ
 - 3) พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย โดยเป็นนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์
 - 4) สนับสนุนให้ภาคีทุกภาคส่วนสร้างองค์ความรู้ เพื่อให้รู้เท่าทันและร่วมป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ : ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปลุกและปลุกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนไทยในทุกภาคส่วนในการรักษา
ประโยชน์สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 บูรณาการการทำงานของหน่วยงานในการต่อต้านการทุจริตและพัฒนาเครือข่ายในประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาความร่วมมือกับองค์กรต่อต้านการทุจริตและเครือข่ายระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริตให้กับบุคลากรทุกภาคส่วน

โดยรายละเอียดของแต่ละยุทธศาสตร์ ได้มีสาระสำคัญ ดังสรุปได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ปลุกและปลุกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนไทยในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ

การต่อสู้กับการทุจริตหรือการฉ้อราษฎร์บังหลวง ควรมีการดำเนินการเชิงรุกให้ตรงเป้าหมายและดำเนินการอย่างรวดเร็ว เพราะพัฒนาการของการทุจริตได้เปลี่ยนแปลงจากการเรียกค่าอำนวยความสะดวกเล็กน้อย มาเป็นปัญหาการทุจริตมีความรุนแรงมากขึ้น และอาจรุนแรงที่สุดจนถึงขั้นทุจริตทุกระบบในประเทศไทย ความยากของการขจัดปัญหาการทุจริตอยู่ที่บริการสินค้าสาธารณะ ซึ่งไม่มีความเป็นเจ้าของที่ชัดเจน และไม่มีกลไกการตอบสนองต่อการตรวจสอบของประชาชน ลำพังองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Agency: ACA) ร่วมกับเครือข่ายทุกภาคส่วน รวมถึงองค์กรต่อต้านการทุจริตของภาครัฐ อาจไม่มีกำลังพอ อย่างไรก็ตามในการต่อต้านการทุจริต ประเด็นที่ควรทำอย่างต่อเนื่องควบคู่กันไป คือ การปลุกและปลุกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เนื่องจากสังคมไทยยังมีวัฒนธรรมและค่านิยมที่เอื้อต่อการทุจริต รวมถึงการขาดการปลุกจิตสำนึก และส่งเสริมค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ที่ผ่านมามีการดำเนินการของภาคการศึกษาและศาสนาในการฝึกอบรมคุณธรรม และจริยธรรม แต่ยังไม่เพียงพอที่จะปรับรากฐานความคิด จิตสำนึกและค่านิยมได้ ดังนั้นควรส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกคุณธรรม จริยธรรมต่อไป รวมถึงเพิ่มองค์ความรู้ที่ครบถ้วน (Knowledge Body) เกี่ยวกับการทุจริต ระบบอุปถัมภ์ และความรับผิดชอบต่อประโยชน์ของสาธารณะ และให้ตระหนักถึงผลกระทบการทุจริตและไม่ยอมรับการทุจริต เพื่อให้เกิดการปฏิรูปการเมืองและสังคมให้เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ส่วนสำคัญคือการปรับความคิดของคนไทย ซึ่งมาจากการปรับปรุงระบบการศึกษาให้ประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้นและเห็นแก่ประโยชน์สาธารณะ และนักการเมืองให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า

ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนำมาสู่ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปลุกและปลุกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดให้รักษาประโยชน์สาธารณะ

วัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

1. ปรับฐานความคิดของคนไทย โดยเฉพาะนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ให้เห็นแก่ประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยส่งเสริมการเรียนรู้ตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและวินัยแก่ทุกภาคส่วนทุกเพศทุกวัย และทุกกลุ่มอาชีพ
2. ใช้การศึกษาและศาสนาเป็นเครื่องมือในการปลุกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีในการต่อต้านการทุจริต ให้แก่เด็ก เยาวชน เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองและสังคมให้เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายสำคัญของยุทธศาสตร์นี้ ประกอบด้วย

1. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมการดำเนินงานชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีวัตถุประสงค์เพื่อปลุก-ปลุก จิตสำนึกและค่านิยมของสังคมไทยมิให้ยึดติดกับระบบทุนนิยม ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของพฤติกรรมการทุจริตในการดำเนินงาน เพื่อส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมีแนวทางในการดำเนินการ อันประกอบด้วย การส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ส่งเสริมการใช้และกำหนดบทลงโทษในประมวลจริยธรรมแก่ทุกภาคส่วนและกำกับดูแลการประพฤติให้เป็นตามหลักจริยธรรม ซึ่งวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานตามมาตรการและแนวทางดังกล่าวคือ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตมีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม จริยธรรมและปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้การส่งเสริมการใช้ประมวลจริยธรรมจะเริ่มผลักดันจากกลุ่มเจ้าหน้าที่และผู้บริหารในองค์กรหลักในการต่อต้านการทุจริตและขยายไปสู่ข้าราชการในหน่วยงานทั้งหมดและนักการเมือง จนท้ายที่สุดขยายไปยังส่วนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร องค์กรเอกชน ภาคประชาสังคมและสถาบันการศึกษา
3. การใช้การศึกษาและศาสนาเป็นเครื่องมือในการปลุก-ปลุกและปรับเปลี่ยนฐานความคิด ให้สังคมไทยมีจิตสำนึกและค่านิยมที่ต่อต้านการทุจริต ทั้งอาจจัดให้มีโรงเรียนคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จัดให้มีการฝึกอบรม การเรียน การสอน โดยจัดทำเป็นหลักสูตรทางการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงจัดให้มีโรงเรียนคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษา ประชาชน

เจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการและนักการเมืองหรือการฝึกอบรมนักการเมืองก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง เพื่อให้มีการปฏิบัติหน้าที่ตามกติกาทางการเมืองและหลักนิติธรรม

4. ดูแลคุณภาพชีวิตและรายได้ของเจ้าหน้าที่รัฐและข้าราชการ โดยมีระบบการให้รางวัลและระบบการลงโทษ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการต่อต้านการรับสินบน จากการทบทวนงานวิจัยและวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่าสถานะทางเศรษฐกิจมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ดังนั้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่ปรับเปลี่ยนความคิดในการกระทำการทุจริต จำเป็นที่จะต้องเพิ่มมาตรการที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่รัฐและข้าราชการดีขึ้น ซึ่งหมายความรวมถึงการเพิ่มรายได้และค่าตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในต่างประเทศ อาทิ ในประเทศสิงคโปร์ ได้ชี้ให้เห็นว่าค่าตอบแทนที่มีอัตราสูง ช่วยลดการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐและราชการได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : บูรณาการการทำงานของหน่วยงานในการต่อต้านการทุจริตและพัฒนาเครือข่ายในประเทศ

การต่อต้านการทุจริตถือเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วน ในการขับเคลื่อนงานด้านต่อต้านการทุจริตให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นที่จะต้องประสานความร่วมมือของทุกหน่วยงาน ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นองค์กรต่อต้านการทุจริตและเครือข่ายทุกภาคส่วน

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย

1. การประสานการทำงานและการบริหารการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ระหว่างองค์กรหลักที่มีความร่วมมือกับเครือข่ายทุกภาคส่วน
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการต่อต้านการรับสินบนของภาคธุรกิจเอกชน เพื่อจัดการผูกขาดและแทรกแซงจากธุรกิจการเมือง
3. เสริมสร้างให้เครือข่ายภาคประชาสังคมและประชาชนมีความเข้มแข็ง โดยการสนับสนุนด้านทรัพยากรและการสร้างขวัญและกำลังใจเพื่อเพิ่มจำนวนและคุณภาพของเครือข่ายสำหรับเป็นแนวร่วมในการแจ้งเบาะแสและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ

เป้าหมายการดำเนินงานสำหรับยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย

1. ระดับความสำเร็จ (ประสิทธิภาพ) ในการบูรณาการฐานข้อมูลการทุจริตร่วมกัน
2. ระดับความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
3. ระดับความพึงพอใจของประชาชน
4. ระดับความสำเร็จการติดตามผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ฯ โดยคณะอนุกรรมการอำนวยการ ประสานการขับเคลื่อนและติดตามผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรการและแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญของยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย

1. ประสานการทำงานและการบริหาร และบูรณาการระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้มีการประสานงานและอำนวยการ การติดตาม ประเมิน และรายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติฯ โดยคณะอนุกรรมการฯ อำนวยการและประมวลผล รวมถึงต้องมีการประสานงานด้านการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ควรปรับปรุงการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขององค์กร ตามรัฐธรรมนูญให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. สร้างความเข้มแข็งการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคีทุกภาคส่วน ทั้งภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและประชาชนในการป้องกันการทุจริต นำไปสู่ระบบสัญญาณเตือนภัยการทุจริตโดยความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ในการบูรณาการเครือข่ายควรเริ่มต้นจากการเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายให้เข้มแข็งโดยสนับสนุนระบบการจัดการและทรัพยากรในการปฏิบัติงานของเครือข่าย การสร้างขวัญและกำลังใจ และการสร้างความรู้ เพื่อเป็นแนวร่วมต่อต้านการทุจริต การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบภาครัฐและพัฒนาไปสู่ระบบสัญญาณเตือนภัยการทุจริต
3. พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลาง สำหรับวัตถุประสงค์การดำเนินงานตามแนวทางและมาตรการดังกล่าว ได้แก่ การพัฒนาฐานข้อมูลให้มีความถูกต้องและมีความเป็นปัจจุบัน และสามารถเชื่อมต่อกับระบบฐานข้อมูลกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากการปรับปรุงฐานข้อมูลให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน และอีควัตถุประสงค์หนึ่ง ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกลาง (Unit Link) ซึ่งทำหน้าที่เก็บรวบรวม เชื่อมโยงและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศ และเป็นแกนหลักในการบูรณาการข้อมูลร่วมกัน
4. ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการพัฒนาระเบียบหลักเกณฑ์ข้อบังคับในแต่ละหน่วยงานหลักในการต่อต้านการทุจริตให้สอดคล้องกัน เพื่อเกิดผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติ ทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ บทบาทขององค์กร กฎหมายที่เสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน กฎหมายคุ้มครองพยาน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง ระเบียบการบริหารงานบุคคลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาความร่วมมือกับองค์กรต่อต้านการทุจริตและเครือข่ายระหว่างประเทศ

ในการดำเนินงานเพื่อต่อต้านการทุจริตในปัจจุบัน นอกจากอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและเครือข่ายด้านการป้องกันการทุจริตภายในประเทศแล้ว การแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรต่อต้านการทุจริตในต่างประเทศนับว่ามีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากปัจจุบันปัญหาการทุจริตที่มีแนวโน้มเป็นอาชญากรรมข้ามชาติเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งการเปิดเสรีกลุ่มอาเซียน ทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมการรองรับปัญหาจากการเปิดเสรีกลุ่มอาเซียนดังกล่าว ดังนั้นการประสานกลุ่มต่อต้านนานาชาติ โดยมีความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) รวมถึงองค์กรต่อต้านการทุจริตต่างประเทศ รวมถึงการสร้างความร่วมมือในระดับชาติ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นยิ่งซึ่งความร่วมมือที่สำคัญ ประกอบด้วย การประสานการทำงาน การปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยและเป็นสากล รวมถึงการเข้าร่วมปฏิญญาและการทำบันทึกความเข้าใจระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ดังกล่าวประกอบด้วย

1. เพื่อเสริมสร้างกระบวนการทำงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เป็นสากล
2. เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญาต่าง ๆ

แนวทางและมาตรการที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น ประกอบด้วย

1. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน /องค์กรต่อต้านการทุจริตและองค์กรเอกชนในระดับนานาชาติ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรต่อต้านการทุจริตของไทยให้มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับกฎหมาย กฎข้อบังคับสากลโดยประสานงานกับองค์กรต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศ อาทิ ธนาคารโลก (World Bank) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) สหประชาชาติ (UN) องค์กรเอกชน เช่นองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) และองค์กรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่นหน่วยงานต่อต้านการทุจริตสากล (The Interpol Group of Experts on Corruption) โดยดำเนินการเข้าร่วมพันธกรณี (MOU) การประสานความร่วมมือในการนำทรัพย์สินกลับคืนประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การสนับสนุนข้อมูลตลอดจนการมีระบบตรวจสอบ รวมตลอดถึงความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งการหน่วยงานต่อต้านการทุจริตภายในประเทศ และนำองค์ความรู้ใหม่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
2. ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศ ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. 2546 รวมถึงการปรับปรุงกฎระเบียบให้สอดคล้องกับกฎหมาย โดยดำเนินการประสานงานของหน่วยงานต่อต้านการทุจริต เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
3. สร้างความร่วมมือโดยการเข้าร่วมปฏิญญาและการทำบันทึกความเข้าใจระหว่างประเทศ เช่น ปฏิญญากรุงเทพฯ ปี ค.ศ. 2010 ปฏิญญาบราซิล ปี ค.ศ. 2012 และบันทึกความเข้าใจในภูมิภาคอาเซียน (SEA-PAC) สำหรับเตรียมการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาระบบการบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

สืบเนื่องจากยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ 1 ซึ่งพบว่าการให้ความสำคัญกับการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ฯ โดยผ่านการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวง ยังให้ความสำคัญกับประเด็นด้านการเสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่หน่วยงานต่อต้านการทุจริต และการสร้างบุคลากรมืออาชีพ ป้องกันและปราบปราม

การทุจริตค่อนข้างน้อย ทำให้ยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์หลักที่ 3 ของยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ 1 กล่าวคือ การเสริมสร้างความแข็งแกร่งโดยมีการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร และอัตรากำลัง การยกเว้น การแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามทุจริต รวมถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย จากปัจจุบันที่รูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันมีความซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งยังมีความรวดเร็วและขยายขอบเขตข้ามพรมแดน โดยเฉพาะมีการทุจริตเชิงนโยบายที่นำไปสู่ผลประโยชน์ทับซ้อน ทำให้การติดตามตรวจสอบ และการหาหลักฐานยากยิ่งขึ้น เนื่องจากการสมประโยชน์ของทั้งผู้ให้และผู้รับ ซึ่งเป็นปัญหาการทุจริตของภาคการเมือง และการบริหารจัดการภาครัฐผู้มีอิทธิพลทางการเมืองมักใช้อำนาจของตนเองในการแทรกแซงทุกด้าน เช่น การทุจริตในการแต่งตั้งโยกย้าย การแทรกแซงระบบการยุติธรรม และการตรวจสอบการทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาการขาดการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม กฎหมายหลายฉบับไม่ทันสมัย มีกฎหมายที่เอื้อต่อการทำทุจริตระยะยาว และกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองพยานยังไม่เข้มแข็ง ทำให้การดำเนินคดีขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตมีดำเนินการล่าช้าทำให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัว กับการถูกลงโทษ ประกอบกับไม่มีการนำผลคดีทุจริตมาเผยแพร่ต่อสาธารณชนเพื่อสร้างความตระหนักถึงผลเสียของการทุจริต แสดงให้เห็นว่าปัญหาดังกล่าวยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่รอการแก้ไข ทั้งนี้ ในระยะสั้นสามารถดำเนินการแก้ไขโดยพัฒนาระบบป้องกันและปราบปรามด้วยการเร่งดำเนินการตัดสินใจคดีให้รวดเร็ว และเป็นธรรม คดีที่มีผลการตัดสินแล้วต้องนำมาเผยแพร่เพื่อสร้างความตระหนักแก่คนในสังคมไทย โดยสื่อจะต้องมีความเป็นกลาง ซึ่งถือเป็นสองประเด็นหลักของการต่อต้านการทุจริต โดยผ่านการนำผลการศึกษามาใช้ทั้งความรู้เชิงวิชาการ และการวิจัยเพื่อนำมากำหนดเป็นมาตรการหรือเครื่องมือใหม่ๆ ในการตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งต้องมีการประสานการสนับสนุนจากเครือข่ายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ และการใช้ประโยชน์จากระบบฐานข้อมูลกลางการทุจริต ร่วมกับการพัฒนามาตรการและเครื่องมือในการตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริต อาทิ การทุจริตเชิงนโยบาย ระบบติดตามรายงานทางการเงินและการปิดบัญชีโครงการด้านการเกษตรและการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริต (Corruption Risk Assessment) ในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ เป็นต้น การสร้างเสริมศักยภาพและการมีส่วนร่วมแก่เครือข่ายภาคประชาสังคมและประชาชนก็ถือเป็นส่วนสําคัญ ในการร่วมแก้ไขปัญหาการทุจริตร่วมกับองค์กรต่อต้านการทุจริต เนื่องจากเป็นปัญหาการทุจริตเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทย ซึ่งสามารถทำได้โดยการสร้างเสริมประสิทธิภาพการรับเรื่องร้องเรียนให้กับองค์กรต่อต้านการทุจริต เพื่อลดภาระการรับเรื่องร้องเรียนซ้ำซ้อน (จัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียน) รวมถึงพัฒนาระบบการแจ้งเบาะแส และช่องทางการตรวจสอบอำนาจรัฐและคุ้มครองสิทธิ โดยดำเนินการจัดศูนย์รับแจ้งเบาะแสในชุมชน สายด่วน ตู้ไปรษณีย์ การสร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) รวมถึงการกำหนดมาตรการจูงใจและการคุ้มครอง นำมาสู่ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดี และมีเครื่องมือใหม่ๆ ในการปราบปรามการทุจริต

วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ที่ 4 ประกอบด้วย

1. การพัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต พัฒนาระบบคุ้มครองพยาน (Whistle blower Protection) ให้เข้มแข็ง
2. สร้างกลไกในการตรวจสอบการใช้อำนาจ
3. ส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อให้มีการนำองค์ความรู้ (Knowledge body) ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการสร้างนวัตกรรมสำหรับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

1. การดำเนินคดีมีประสิทธิภาพ
2. มีเครื่องมือใหม่ในการปราบปรามการทุจริต

แนวทางและมาตรการที่สำคัญในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

1. บรรจุยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล โดยยึดหลักความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล โดยเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
2. จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการป้องกันการทุจริต เพื่อเป็นกลไกในการประสานความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างองค์กรต่างๆ
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนามาตรการและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยใช้ประโยชน์จากระบบฐานข้อมูลกลางการทุจริต วัตถุประสงค์การดำเนินงานตามแนวทางนี้ ได้แก่ การนำผลการศึกษามาใช้ทั้งความรู้ทางวิชาการและการวิจัย โดยที่ผลการศึกษาที่ได้จะนำมากำหนดมาตรการหรือเป็นเครื่องมือใหม่ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยต้องได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ ในส่วนของการพัฒนามาตรการและเครื่องมือในการตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริต อาทิ การทุจริตเชิงนโยบาย ระบบติดตามรายงานทางการเงินและการปิดบัญชีโครงสร้างการเกษตร และ Corruption Risk Assessment ในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ เป็นต้น
4. สร้างเสริมระบบแจ้งเบาะแสและการคุ้มครองพยาน การเสริมสร้างศักยภาพและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาทุจริตให้กับภาคีเครือข่าย ภาคประชาสังคม และประชาชนเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น โดยการพัฒนาช่องทางการแจ้งเบาะแสและช่องทางการตรวจสอบอำนาจรัฐและคุ้มครองสิทธิ ในส่วนของระบบการแจ้งเบาะแส จะมีการดำเนินการจัดศูนย์รับเบาะแสชุมชน สายด่วน ตู้ไปรษณีย์ การสร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networks) รวมถึงการกำหนดมาตรการจูงใจและคุ้มครอง

5. สร้างเสริมระบบรับเรื่องร้องเรียนให้กับองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ต่อต้านการทุจริต เพื่อลดภาระการรับเรื่องร้องเรียนซ้ำซ้อนระหว่างทุกองค์กร โดยจะมีการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเรื่องร้องเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริต ให้กับบุคลากรทุกภาคส่วน

สถานการณ์การทุจริตในประเทศไทย ในปัจจุบันมีความหลากหลาย และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงกลายเป็นอาชญากรรมข้ามชาติมากขึ้น ด้วยสถานการณ์ดังกล่าว รวมถึงการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งหนึ่งในแนวทางสำคัญ ได้แก่ การสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเฉพาะสาขา อีกทั้งบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขานั้น ทบพทวนงานวิจัยและงานวิชาการ รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่าบุคลากรขององค์กรต่อต้านการทุจริตส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเฉพาะสาขา อีกทั้งบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขานั้นไม่ได้มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้หรือทำงานร่วมกัน ซึ่งผลกระทบที่เกิดจากปัญหาดังกล่าว ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในคดีที่ต้องใช้องค์ความรู้เฉพาะสาขา ล่าช้า ในท้ายที่สุดส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของประเทศไทย จากสถานการณ์ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ยุทธศาสตร์สร้างองค์ความรู้ให้กับบุคลากรขององค์กรต่อต้านการทุจริตจึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำมาขับเคลื่อนในยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ 2

วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ที่ 5 ประกอบด้วย

1. จัดให้มีการเก็บรวบรวม สังเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลด้วยการจัดตั้งศูนย์กลางของแต่ละหน่วยงาน
2. สร้างเสริมการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) และการถ่ายทอดให้กับบุคลากรในองค์กร
3. เสริมสร้างบุคลากรให้มีสมรรถนะ (ความรู้ ทักษะและทัศนคติ) ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ 5 ประกอบด้วย

1. ร้อยละบุคลากรมีสมรรถนะเพิ่มขึ้น
2. บุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

แนวทางและมาตรการที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น ประกอบด้วย

1. สร้างองค์ความรู้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยการศึกษาวิจัยและการพัฒนา เพื่อให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาให้ได้องค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริตทั้งความรู้ทางวิชาการและการวิจัย
2. พัฒนาระบบการจัดการองค์ความรู้ เพื่อให้เกิดการจัดการองค์ความรู้ โดยรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่และเสริมองค์ความรู้ที่ขาดให้ครบถ้วน และนำองค์ความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดให้กับบุคลากรในองค์กรและประชาชน
3. สร้างบุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาสำหรับตรวจสอบและปราบปรามการทุจริตรายสาขา เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ของบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เนื่องจากรูปแบบการทุจริตมีความซับซ้อนมากขึ้น การพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพจะทำให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามมีประสิทธิภาพมากขึ้น สำหรับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะ ประกอบด้วย การพัฒนาองค์ความรู้ทักษะ และทัศนคติ ทั้งนี้อาจกำหนดมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากร ประกอบกับการกำหนดมาตรฐานเส้นทางวิชาชีพ (Career Path) และกำหนดมาตรฐานค่าตอบแทนพิเศษ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจ
4. จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้การป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้การวิจัยด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปภาพรวมความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556-2560) ได้ดังแผนภาพ ต่อไปนี้

แผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556-2560)

วิสัยทัศน์ : สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และร่วมป้องกันปราบปรามการทุจริต เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

พันธกิจ 1

สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต รวมถึงปรับเปลี่ยนฐานความคิด เพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของประเทศให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยเฉพาะกลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

พันธกิจ 2

พัฒนาความร่วมมือระบบการประสานงานและบูรณาการการทำงานระหว่างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับทุกภาคส่วน และปรับปรุงกฎหมาย เพื่อลดอุปสรรคในการบูรณาการ และการดำเนินงานป้องกันและปราบปราม

พันธกิจ 3

พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย
โดยเรื่องเกิดผลกระทบเชิงนโยบาย

พันธกิจ 4

สนับสนุนให้ภาคีทุกภาคส่วนสร้างองค์ความรู้ เพื่อให้รู้เท่าทันและ

วัตถุประสงค์หลัก 1

เพื่อยกระดับจิตสำนึกรับผิดชอบในผลประโยชน์ของสาธารณะของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและบุคลากรในหน่วยงานต่อต้านการทุจริต

วัตถุประสงค์หลัก 2

เพื่อพัฒนาระบบบริหารการต่อต้านการทุจริต ที่มีประสิทธิภาพมีการบูรณาการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตด้านแผนยุทธศาสตร์ระดับองค์กรของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตรวมทั้งมีแนวทาง

วัตถุประสงค์หลัก 3

เพื่อพัฒนาระบบ กลไก และมาตรการที่สนับสนุนให้สาธารณะและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อต้านการทุจริตเกิดความไว้วางใจและเชื่อมั่นในความปลอดภัย

วัตถุประสงค์หลัก 4

เพื่อยกระดับสมรรถนะการดำเนินงานของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตในด้าน การต่อต้านการทุจริตให้เท่าทันกับสถานการณ์และได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 1

ปลูกและปลูกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนใน

ยุทธศาสตร์ที่ 2

บูรณาการการทำงานของหน่วยงานใน การต่อต้านการทุจริตและพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 3

พัฒนาความร่วมมือกับองค์กร ต่อต้านการทุจริตและเครือข่าย

ยุทธศาสตร์ที่ 4

พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือใน การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 5

เสริมสร้างองค์ความรู้ ด้านการต่อต้าน การทุจริตให้กับบุคลากรทุกภาคส่วน

มาตรการ

1. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ส่งเสริมการใช้และกำหนดบทลงโทษใน ประมวลจริยธรรมแก่ทุกภาคส่วน
3. การใช้การศึกษาและศาสนาเป็นเครื่องมือ ในการปลูก-ปลูก-ปรับเปลี่ยนฐานความคิด เด็กและเยาวชนเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง

มาตรการ

1. ประสานการทำงานและการบริหารระหว่างองค์กร ตามรัฐธรรมนูญ
2. สร้างความเข้มแข็งการบูรณาการความร่วมมือระหว่าง ภาคีเครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและประชาชนในการป้องกันการทุจริต
3. พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลาง
4. ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และการบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการ

1. ประสานความร่วมมือกับ หน่วยงาน/องค์กรต่อต้านการทุจริต และองค์กรเอกชนในระดับนานาชาติ
2. ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้ สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่าง ประเทศ
3. สร้างความร่วมมือโดยการเข้าร่วม

มาตรการ

1. บรรจุยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล
2. จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการป้องกันการทุจริต
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนา มาตรการและ เครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
4. สร้างเสริมระบบแจ้งเบาะแสและการคุ้มครองพยาน การเสริมสร้างศักยภาพและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ทุจริตให้กับภาคีเครือข่าย ภาคประชาสังคมและประชาชน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น

มาตรการ

1. สร้างองค์ความรู้ในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตโดยการศึกษาวิจัย และพัฒนา
2. พัฒนาระบบการจัดการองค์ความรู้
3. สร้างบุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา สำหรับตรวจสอบและปราบปรามการ ทุจริตสายสาขา

ส่วนที่ 2 แผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 - 2560

1. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์ กระทรวงอุตสาหกรรม

"กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นองค์กรนำการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน"

พันธกิจ กระทรวงอุตสาหกรรม

1. กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พร้อมทั้งชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมให้ก้าวทันโลก
2. สร้างโอกาสและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการ
3. สนับสนุนและเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งรองรับภัยพิบัติต่างๆ และสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
4. กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ชุมชนและสังคม
5. บูรณาการและติดตามการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกับหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้เกิดประสิทธิผล

ประเด็นยุทธศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม (แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม ปี 2555 - 2558 (ฉบับปรับปรุงสำหรับจัดทำคำของบประมาณ พ.ศ. 2558))

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปรับโครงสร้างการผลิต สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ และพัฒนาอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการ และประชาชน

2. วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์หลัก ประเด็นยุทธศาสตร์ และแผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2560

วิสัยทัศน์

“ปราศจากการทุจริต ยึดมั่นคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วน”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
2. ป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เป้าประสงค์หลัก

1. เพื่อยกระดับจิตสำนึก ด้านคุณธรรม จริยธรรม ในผลประโยชน์สาธารณะของบุคลากรทุกระดับ
2. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันในการบริหารและการปฏิบัติงาน และมีระบบ/กลไกในการป้องกันและตรวจสอบการทุจริต
3. เพื่อพัฒนาระบบบริหารการต่อต้านการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปลุกสร้างจิตสำนึกต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ

มาตรการที่ 1 พัฒนา ส่งเสริมระบบการเชิดชูคนดีที่เป็นต้นแบบข้าราชการที่ดี และเผยแพร่ผลการดำเนินงานของกิจกรรม/โครงการด้านต่อต้านการทุจริตที่เป็นต้นแบบ (Best Practice)

มาตรการที่ 2 จัดฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล ให้ผู้บริหารระดับสูง และบุคลากรทุกระดับ

มาตรการที่ 3 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ

มาตรการที่ 2 เสริมสร้างความรู้ในการป้องกันการทุจริต ให้แก่เครือข่ายภาคประชาสังคม

มาตรการที่ 3 พัฒนาให้มีศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบเพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

- ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและบูรณาการการทำงาน

มาตรการที่ 1 ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ เพื่อลดการใช้ดุลพินิจ

มาตรการที่ 2 ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มาตรการที่ 3 จัดทำ/ปรับปรุงพัฒนาคู่มือเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรการที่ 4 การจัดทำโครงการ 1 กระทรวง 1 ป้องกันโกง (ถ่ายทอดแนวทางโครงการไปยังกรมในสังกัด)

มาตรการที่ 5 การนำผลจากการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐ (ITA) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2560

วิสัยทัศน์ : ปราศจากการทุจริต ยึดมั่นคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วน

พันธกิจ 1

ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

เป้าประสงค์หลักที่ 1

เพื่อยกระดับจิตสำนึก ด้านคุณธรรม จริยธรรม
ในผลประโยชน์สาธารณะของบุคลากรทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 1

ปลูกสร้างจิตสำนึกต่อต้านการทุจริต เน้นการ
ปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนในทุกภาคส่วน
ในการรักษาประโยชน์สาธารณะ

มาตรการ

1. พัฒนา ส่งเสริมระบบการเชิดชูคนดีที่เป็นต้นแบบข้าราชการที่ดี และเผยแพร่ผลการดำเนินงานของกิจกรรม/โครงการด้านต่อต้านการทุจริตที่เป็นต้นแบบ (Best Practice)
2. จัดฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล ให้ผู้บริหารระดับสูงและบุคลากรทุกระดับ
3. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการดำเนินชีวิต

เป้าประสงค์หลักที่ 2

เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อ
ป้องกันมิให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันในการบริหารและ
การปฏิบัติงาน และมีระบบ/กลไก

ยุทธศาสตร์ที่ 2

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรการ

1. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ
2. เสริมสร้างความรู้ในการป้องกันการทุจริตให้แก่เครือข่ายภาคประชาชน
3. พัฒนาให้มีศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบเพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

พันธกิจ 2

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เป้าประสงค์หลักที่ 3

เพื่อพัฒนาระบบบริหารการต่อต้านการทุจริต
ที่มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงยุทธศาสตร์
ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3

พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและบูรณาการการทำงาน

มาตรการ

1. ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ เพื่อลดการใช้ดุลพินิจ
2. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. จัดทำ/ปรับปรุงพัฒนาคู่มือเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
4. การจัดทำโครงการ 1 กระทรวง 1 ป้องกันโกง (ถ่ายทอดแนวทางโครงการไปยังกรมในสังกัด)
5. การนำผลจากการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐ (ITA) มาเป็นแนวทางในการ

แผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2560

เป้าประสงค์หลักที่ 1 เพื่อยกระดับจิตสำนึก ด้านคุณธรรม จริยธรรม ในผลประโยชน์สาธารณะของบุคลากรทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปลุกสร้างจิตสำนึกต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ
ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นของผู้รับบริการในด้านความโปร่งใส ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก พัฒนาบุคลากรให้มีจิตสำนึกในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต

มาตรการที่ 1 พัฒนา ส่งเสริมระบบการเชิดชูคนดีที่เป็นต้นแบบข้าราชการที่ดี และเผยแพร่ผลการดำเนินงานของกิจกรรม/โครงการด้านต่อต้านการทุจริตที่เป็นต้นแบบ (Best Practice)

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อเชิดชูคนดีและเผยแพร่ผลการดำเนินงานของกิจกรรม/โครงการด้านต่อต้านการทุจริตที่เป็นต้นแบบ (Best Practice) ให้ประชาสังคมได้รับทราบ	จำนวนบุคคลที่ได้รับการเชิดชูเป็นคนดีต้นแบบในโครงการ “คนดีศรีอุตสาหกรรม”	มีการเชิดชูคนดีต้นแบบไม่น้อยกว่า 1 คน	มีการเชิดชูคนดีต้นแบบไม่น้อยกว่า 1 คน	มีการเชิดชูคนดีต้นแบบไม่น้อยกว่า 2 คน	จัดทำโครงการ “คนดีศรีอุตสาหกรรม” เพื่อคัดเลือกตัวแทนข้าราชการที่ดี ไม่มีประวัติการทุจริตประพฤติมิชอบ และประพฤติดีเป็นคนดี มีจรรยา จริยธรรม เป็นต้นแบบให้ข้าราชการ	1. จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา “คนดีศรีอุตสาหกรรม” 2. คัดเลือก และประเมิน “คนดีศรีอุตสาหกรรม” 3. มอบรางวัลเพื่อเชิดชู “คนดีศรีอุตสาหกรรม” 4. เผยแพร่ผลการดำเนินงานของกิจกรรม/โครงการด้านต่อต้านการ

					ได้	ทุจริตที่เป็นต้นแบบ (Best Practice) ให้ประชาสังคมได้รับทราบ
--	--	--	--	--	-----	--

มาตรการที่ 2 จัดฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล ให้ผู้บริหารระดับสูง และบุคลากรทุกระดับ

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับ คุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล ให้ผู้บริหาร ระดับสูง และบุคลากร ทุกระดับ	ร้อยละของจำนวนบุคลากร ของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่เข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตรเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล	ร้อยละ 80	ร้อยละ 90	ร้อยละ 100	จัดทำโครงการฝึกอบรม หลักสูตรเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล ให้ ผู้บริหารระดับสูง และ บุคลากรทุกระดับ	1. ศึกษาหลักสูตรและเนื้อหา เพื่อ ประกอบการจัดทำหลักสูตร เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล ให้ผู้บริหาร ระดับสูง และบุคลากรทุกระดับ 2. ดำเนินการฝึกอบรมตามแผนฯ 3. ประเมินผลความรู้ ความเข้าใจ จากผู้เข้ารับการฝึกอบรม

มาตรการที่ 3 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ร้อยละของจำนวนบุคลากรของกระทรวงอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ร้อยละ 80	ร้อยละ 90	ร้อยละ 100	จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การประกวดผู้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประกอบการดำรงชีวิต และการปฏิบัติงาน หรือการรณรงค์ส่งเสริมให้บุคลากรของกระทรวงอุตสาหกรรมมีความพอเพียง	1. ศึกษารูปแบบของโครงการที่เหมาะสมสำหรับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. ดำเนินโครงการตามแผนฯ 3. ประเมินผลโครงการ

เป้าประสงค์หลักที่ 2 เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันในการบริหารและการปฏิบัติงาน และมีระบบ/กลไก ในการป้องกันและตรวจสอบการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ ร้อยละของความพึงพอใจของภาคประชาชนที่ร่วมกับภาครัฐในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในระดับความร่วมมือ และเสริมสร้างองค์ความรู้ในการป้องกันการทุจริต

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ	ร้อยละความสำเร็จของโครงการที่มีกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการปฏิบัติราชการ	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติราชการ	- รวบรวมเครือข่ายภาคประชาชนในแต่ละด้าน เพื่อจัดทำทะเบียนเครือข่ายภาคประชาชน - แต่งตั้งตัวแทนภาคประชาชนในแต่ละด้าน เพื่อเข้าร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการของโครงการในกระทรวงอุตสาหกรรม - ดำเนินโครงการฯตามแผน

						4. ประเมินผลการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ
--	--	--	--	--	--	--

มาตรการที่ 2 เสริมสร้างความรู้ในการป้องกันการทุจริต ให้แก่เครือข่ายภาคประชาชน

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่เครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันการทุจริต	ร้อยละของจำนวนเครือข่ายภาคประชาชนเป้าหมายที่เข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างความรู้ในการป้องกันการทุจริต	ร้อยละ 80	ร้อยละ 90	ร้อยละ 100	เสริมสร้างความรู้ในการป้องกันการทุจริต ให้แก่เครือข่ายภาคประชาชน รวมถึงสื่อมวลชน NGO และผู้มีส่วนได้เสียของกระทรวงอุตสาหกรรม	1. ศึกษาหลักสูตรและเนื้อหา เพื่อประกอบการจัดทำหลักสูตรองค์ความรู้ในการป้องกันการทุจริต ให้แก่เครือข่ายภาคประชาชน 2. ดำเนินการฝึกอบรมตามแผนฯ 3. ประเมินผลความรู้ ความเข้าใจจากผู้เข้ารับการฝึกอบรม

มาตรการที่ 3 พัฒนาให้มีศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อพัฒนาให้มีศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบของกระทรวงอุตสาหกรรมสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	ร้อยละของความพึงพอใจของผู้รับบริการของศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบของกระทรวงอุตสาหกรรม	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	การพัฒนาให้มีศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบของกระทรวงอุตสาหกรรม	1. รวบรวม และสร้างระบบศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบของกระทรวงอุตสาหกรรม 2. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อปรับปรุงและพัฒนาศูนย์ข้อมูลฯ ให้สะดวกต่อการใช้งาน 3. พัฒนาระบบช่องทางการให้บริการข้อมูลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อผู้รับบริการ 4. ประเมินผลผู้รับบริการของศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบของกระทรวงอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์หลักที่ 3 เพื่อพัฒนาระบบบริหารการต่อต้านการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและบูรณาการการทำงาน

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ ร้อยละที่ลดลงของจำนวนข้าราชการที่ทุจริตคอร์รัปชันและมีมูล ลดลงจากปีที่ผ่านมา

กลยุทธ์หลัก ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานด้านการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการให้มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้

มาตรการที่ 1 ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ เพื่อลดการใช้ดุลพินิจ

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ สามารถลดการใช้ดุลพินิจ มิให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันในการบริหาร และการปฏิบัติงาน	ร้อยละของจำนวนกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข ตามแผน	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ สามารถลดการใช้ดุลพินิจ	1. ทบทวนกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ของกระทรวง อุตสาหกรรม 2. จัดทำแผนเพื่อปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ 3. ดำเนินการตามแผนฯ 4. ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนฯ

มาตรการที่ 2 ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	ร้อยละของการจัดการข้อร้องเรียนได้รับการดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	1. วิเคราะห์ และทบทวนระบบการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนเพื่อหาแนวทางการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการที่เหมาะสม 2. ทบทวนคู่มือการจัดการข้อร้องเรียนให้สอดคล้องกับแนวทางที่ปรับปรุงกระบวนการ 3. สรุปผลการดำเนินการจัดการข้อร้องเรียนได้รับการดำเนินการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรการที่ 3 จัดทำ/ปรับปรุงพัฒนาคู่มือเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อพัฒนาระบบบริหาร การต่อต้านการทุจริตที่มี ประสิทธิภาพ และเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริต	ร้อยละความสำเร็จในการ จัดทำ/ปรับปรุงคู่มือ เกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต	ร้อยละ 80	ร้อยละ 90	ร้อยละ 100	การจัดทำ/ปรับปรุงคู่มือ เกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต	1. ทบทวน/จัดทำคู่มือเกี่ยวกับการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริต 2. เผยแพร่ และนำคู่มือเกี่ยวกับ การป้องกันและปราบปราม การทุจริตไปใช้งาน 3. ประเมินผลความสำเร็จของ การนำคู่มือเกี่ยวกับการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ไปใช้งาน

มาตรการที่ 4 การจัดทำโครงการ 1 กระทรวง 1 ป้องกันโกง (ถ่ายทอดแนวทางโครงการไปย้งกรมในสังกัด)

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อถ่ายทอดแนวนโยบายและโครงการที่เกี่ยวข้องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบจากผู้บริหารระดับกระทรวงถ่ายทอดไปย้งส่วนราชการระดับกรมในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม	ร้อยละความสำเร็จของส่วนราชการระดับกรม ของโครงการ 1 กระทรวง 1 ป้องกันโกง (ถ่ายทอดแนวทางโครงการไปย้งกรมในสังกัด)	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ดำเนินโครงการ 1 กระทรวง 1 ป้องกันโกง (ถ่ายทอดแนวทางโครงการไปย้งกรมในสังกัด)	- วิเคราะห์และกำหนดรูปแบบโครงการ 1 กระทรวง 1 ป้องกันโกง (ถ่ายทอดแนวทางโครงการไปย้งกรมในสังกัด) - ชี้แจงแนวทางการดำเนินโครงการ 1 กระทรวง 1 ป้องกันโกง (ถ่ายทอดแนวทางโครงการไปย้งกรมในสังกัด) ไปย้งส่วนราชการกรมในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม - รวบรวมแผนโครงการ และค่าเป้าหมายของส่วนราชการระดับกรม - ประเมินผลการดำเนินโครงการ

มาตรการที่ 5 การนำผลจากการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐ (ITA) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(1) วัตถุประสงค์	(2) ตัวชี้วัด	(3) ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			(4) โครงการ/กิจกรรม	(5) แนวทางปฏิบัติ
		2558	2559	2560		
เพื่อนำผลการประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐ มาเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	ระดับคะแนนเฉลี่ยของการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐ (ITA) ระดับกรมสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม	4.00 คะแนน	4.25 คะแนน	4.50 คะแนน	ประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐ ในระดับหน่วยงาน ระดับเจ้าหน้าที่ และผู้รับบริการ	- วิเคราะห์ผลการประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐ ทั้งในระดับหน่วยงาน ระดับเจ้าหน้าที่ และผู้รับบริการ ตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง - จัดทำแผนงาน/โครงการ และกลยุทธ์เพื่อจัดการต่อความเสี่ยงจากที่วิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1

3. ตัวอย่างโครงการ/กิจกรรม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2560

1. โครงการประเมินความโปร่งใส (Integrity & Transparency Assessment: ITA)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้พัฒนาดัชนีตัวชี้วัดระดับคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงาน โดยร่วมกับสำนักงานพัฒนาระบบราชการ กำหนดเป็นตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2558 โดยเป็นการประเมินเชิงบวก เพื่อการยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ ไม่ใช่การจับผิด แต่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การสร้างความร่วมมือและเพื่อปรับปรุงการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นที่เข้าร่วมโครงการ และเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหรือพัฒนา ในเรื่องคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

การดำเนินงาน โดยการกำหนดแนวทางการปฏิบัติตามระบบประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสฯ พร้อมส่งแบบประเมิน สำหรับหน่วยงานและคำอธิบายการตอบแบบประเมิน พร้อมแจ้งชื่อผู้ประสานงาน จากนั้นจัดทำบัญชีรายชื่อผู้รับบริการ/ผู้มีส่วนได้เสีย บุคลากรภายใน หน่วยงานจากหน่วยงานที่เข้ารับการประเมินจัดส่งมาตามจำนวนที่กำหนด จัดเก็บข้อมูลเอกสารหรือหลักฐานต่างๆ ตามแบบประเมินเชิงประจักษ์ จัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มสำรวจตัวอย่าง เกี่ยวกับข้อคิดเห็นจากการตอบคำถามตามแบบประเมิน จากนั้นรวบรวม/วิเคราะห์/ประมวลผลคะแนนระดับคุณธรรมและความโปร่งใสฯ จากแบบประเมิน ทั้ง 3 แบบ (Evidence - Based, Internal, External) และตรวจสอบ/พิจารณาการอุทธรณ์ของหน่วยงานที่เข้ารับการประเมิน (กรณีมีการอุทธรณ์) จากนั้นรายงานผลการประเมินต่อปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง และจัดส่งผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสฯ พร้อมข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานให้แก่หน่วยงาน

2. โครงการปลูกสร้างจิตสำนึกต่อต้านการทุจริต

วัตถุประสงค์โครงการเพื่อปรับฐานความคิดของคนไทย โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่รัฐของกระทรวงอุตสาหกรรมให้เห็นแก่ประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยส่งเสริมการเรียนรู้ตามหลักคุณธรรม จริยธรรม และวินัยแก่ทุกภาคส่วน และเพื่อใช้การศึกษาและศาสนาเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีในการต่อต้านการทุจริต เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองและสังคมให้เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แนวทางการดำเนินงาน โดยส่งเสริมให้ความรู้กับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อปลูก-ปลูก จิตสำนึกและค่านิยมของสังคมไทยมิให้ยึดติดกับระบบทุนนิยม ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของพฤติกรรมกรรมการทุจริต นอกจากนี้ยังส่งเสริมการใช้และกำหนดบทลงโทษในประมวลจริยธรรมแก่ทุกภาคส่วนและกำกับการประพฤติให้เป็นตามหลักประมวลจริยธรรม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตมีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณทางวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ขยายไปสู่ข้าราชการทุกหน่วยงานนักการเมือง และภาคส่วนอื่นๆ อาทิ ภาคเอกชน องค์กร องค์กรเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา สำหรับการใช้การศึกษาและศาสนาเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีในการต่อต้านการทุจริต ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปส่วนราชการให้เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อให้เกิดจิตสำนึกและค่านิยมที่ต่อต้านการทุจริต โดยให้ความสำคัญกับการจัดการฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากรการศึกษา เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ และการดูแลคุณภาพชีวิตและรายได้ของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการต่อต้านการรับสินบน

3. โครงการเสริมสร้างความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริต ให้กับบุคลากรทุกภาคส่วน

วัตถุประสงค์โครงการเพื่อจัดให้มีการเก็บรวบรวม สังเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลด้วยการจัดตั้งศูนย์กลางของแต่ละหน่วยงาน เพื่อเสริมสร้างการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) และการถ่ายทอดให้กับบุคลากรในองค์กร และเพื่อเสริมสร้างบุคลากรให้มีสมรรถนะ (ความรู้ ทักษะและทัศนคติ) ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แนวทางการดำเนินงาน โดยสร้างองค์ความรู้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยการศึกษาวิจัยและการพัฒนา เพื่อให้มีการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริต ทั้งความรู้ทางวิชาการและการวิจัยการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดการจัดการความรู้ โดยรวบรวมองค์ความรู้ที่มี อยู่และเสริมองค์ความรู้ที่ขาดให้ครบถ้วน และนำองค์ความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดให้บุคลากรในองค์กรและประชาชน การสร้างบุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาสำหรับการตรวจสอบและปราบปรามการทุจริตรายสาขา สำหรับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะ ประกอบด้วยการพัฒนาความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ทั้งนี้อาจกำหนดมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากร ประกอบกับ

การกำหนดมาตรฐานเส้นทางวิชาชีพ (Career Path) และกำหนดมาตรฐานค่าตอบแทนพิเศษ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน และจัดตั้งศูนย์เรียนรู้การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

4. โครงการธรรมนำทางต่อต้านทุจริต

วัตถุประสงค์โครงการเพื่อเสริมสร้างความรู้ คุณธรรม จริยธรรมให้แก่บุคลากรทุกระดับในองค์กรและเพื่อกระตุ้นปลูกจิตสำนึกให้บุคลากรได้เห็นความสำคัญของการมีคุณธรรม จริยธรรม และร่วมต่อต้านการทุจริต มีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มขึ้น โดยกลุ่มเป้าหมาย บุคลากรในสำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรมทุกระดับ

แนวทางการดำเนินงานโครงการ กำหนดหลักสูตร/กำหนดกลุ่มเป้าหมาย และจัดเตรียมสถานที่สำหรับจัดหลักสูตรฝึกอบรม จัดกิจกรรมในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ ให้ความรู้ คุณธรรมจริยธรรม การประพฤติตนเป็นคนดี โดยกำหนดบุคลากรที่เข้าอบรมทำ MOU สัญญาว่าจะปฏิบัติดี ไม่ทุจริตต่อหน้าที่ และเชิญพระนักเทศน์ มาให้ความรู้ หลักคุณธรรม รวมทั้งมีกิจกรรมฝึกปฏิบัติสมาธิ

5. โครงการเชิดชูคนดีศรีอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์เพื่อค้นหาบุคคลต้นแบบของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ประพฤติชอบ เพื่อส่งเสริม เชิดชูบุคคลต้นแบบด้านความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ยอมรับของสังคม และเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมองค์กร ให้ยกย่องเชิดชู ยอมรับในสิ่งที่ดีงาม โดยกลุ่มเป้าหมายคือ บุคลากรสำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรมทุกระดับ

แนวทางการดำเนินงานโครงการ กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลต้นแบบด้านความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส มีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมแบ่งกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมในทุกระดับ แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการคัดเลือก จากนั้นคัดเลือกบุคคลต้นแบบ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในแต่ละระดับ และมอบรางวัลเชิดชูเกียรติ และประชาสัมพันธ์ให้ทราบเพื่อเป็นการยกย่องบุคคลต้นแบบด้านความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ยอมรับของสังคม

6. โครงการปรับปรุงคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยงต่อการทุจริต

วัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีคู่มือในการใช้ปฏิบัติงาน เพื่อลดความเสี่ยงในการทำงานตามระเบียบพัสดุ พ.ศ. 2535 และเพื่อความรวดเร็ว และถูกต้องในการปฏิบัติงาน โดยกลุ่มเป้าหมายคือ เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับด้านพัสดุ ด้านจัดซื้อ จัดจ้าง หัวหน้าพัสดุ กรรมการตรวจรับ เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่พัสดุ

แนวทางการดำเนินงานโครงการ จัดตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือมาตรฐาน จัดประชุมคณะทำงาน และจัดทำเอกสารต้นร่าง จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ 1 เพื่อนำความคิดเห็นจากการประชุมมาปรับปรุงร่างคู่มือในการใช้ปฏิบัติงาน เพื่อลดความเสี่ยงในการทำงาน จัดประชุมปรับปรุงร่างคู่มือครั้งที่ 2 เพื่อขอความเห็นชอบ และนำเสนอผู้บริหาร จัดทำคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยงต่อการทุจริต และจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่ต่อไป